

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 października 1961 r. w sprawie określenia organów Milicji Obywatelskiej właściwych do wydawania pozwoleń na broń, usalenia wzorów pozwoleń na broń oraz określenia istotnych części broni i amunicji. (Dz. U. Nr 52, poz. 289) § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenia na broń krótką oraz broń typu wojskowego wydaje się na okres nie dłuższy niż jeden rok, a pozwolenia na broń myśliwską i sportową na okres od 1 roku do 5 lat”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

18

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 stycznia 1964 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy i opłatę leśną na rok 1964.

Na podstawie art. 3, art. 10 i art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego oraz dla osób zobowiązanych do uiszczenia opłaty leśnej obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy i opłatę leśną na rok 1964 bez wezwania przez właściwy organ administracji państwowej.

2. Od obowiązku uiszczenia zaliczki (ust. 1) wolne są nowo powstałe rolnicze spółdzielnie produkcyjne, co do których wpis do rejestru nastąpił po indywidualnym dokonaniu zniw w 1963 r.

§ 2. Wysokość zaliczki (§ 1 ust. 1) wynosi:

- 1) 50% kwoty wymiaru podatku gruntowego i opłaty leśnej ustalonych za rok 1963, po uwzględnieniu zastosowanych przy wymiarze w roku 1963 na podstawie obowiązujących przepisów o podatku gruntowym:
 - a) obniżek podatku, jeżeli szacunkowa klasyfikacja gruntów była wyższa od faktycznej jakości gleby,
 - b) obniżek podatku dla gospodarstw rolnych, położonych na obszarach wsi, w których z powodu szczególnie trudnych warunków produkcyjnych osiągnięte są wyniki gospodarcze niższe od przeciętnych w powiecie,
 - c) obniżek podatku dla gospodarstw rolnych we wsiach, położonych na terenach, gdzie nie ma w zasadzie możliwości zarobkowania poza gospodarstwem rolnym,
 - d) obniżek podatku dla podatników trwale niezdolnych do pracy z powodu inwalidztwa lub długotrwałej choroby oraz dla wdów, które same prowadzą gospodarstwa rolne i posiadają na utrzymaniu dzieci w wieku do lat 14,
 - e) ulg dla rodzin wielodzietnych;
- 2) 35% kwoty wymiaru podatku gruntowego i opłaty leśnej ustalonych za rok 1963 dla rolniczych spółdzielni

produkcyjnych bez uwzględnienia zastosowanej w tym roku obniżki podatku o 25%;

- 3) 25% kwoty wymiaru podatku gruntowego i opłaty leśnej ustalonych za rok 1963 dla kółek rolniczych i ich ośrodków rolnych od gruntów uprawianych przez te kółka i ośrodki.

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy w zakresie podatku gruntowego oraz obowiązek w zakresie opłaty leśnej od całości lub części gruntów powstał w dniu 1 stycznia 1964 r., podstawę obliczenia zaliczki (§ 1 ust. 1) stanowi kwota podatku gruntowego i opłaty leśnej, która byłaby ustalona z gospodarstwa rolnego według zasad obowiązujących w 1963 r., gdyby podatnik w 1963 r. podlegał takim obowiązkom.

§ 4. Jeżeli na podstawie przepisów o podatku gruntowym podatnikowi przysługują w roku 1964 ulgi w podatku gruntowym, przewidziane dla rodzin żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową i dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski, wówczas zaliczkę na podatek gruntowy obniża się o stosowne procenty, określone w tych przepisach.

§ 5. Zaliczka na podatek gruntowy i opłatę leśną na rok 1964 jest płatna:

- 1) przez podatników wymienionych w § 2 pkt 1 — w dwóch równych ratach do dnia 29 lutego i do dnia 15 maja 1964 r.;
- 2) przez podatników wymienionych w § 2 pkt 2 i 3 — do dnia 15 maja 1964 r.

§ 6. 1. Zaliczki na podatek gruntowy i opłatę leśną na rok 1964 nie pobiera się w całości lub w części, jeżeli:

- 1) podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;
- 2) podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem) gospodarstwa rolnego lub jego części albo dzierżawcą lub użytkownikiem gruntów państwowych.

2. Zaliczki na podatek gruntowy na rok 1964 nie pobiera się w całości lub w części, jeżeli podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje w roku 1964 zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 7. Jeżeli w roku 1964, w okresie płatności zaliczki, podatnik dotknięty został klęską żywiołową lub losową, wówczas organ finansowy, na wniosek podatnika, może przyznać ulgę w spłacie zaliczki w formie odroczenia lub rozłożenia jej na raty.

§ 8. Rozporządzenie nie obowiązuje w gromadach powiatów: bystrzyckiego, chełmskiego, gliwickiego, lidzbarskiego,

skiego, łapskiego, malborskiego, mogileńskiego, nowodworskiego, oleśnickiego, sulechowskiego i śremskiego.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: *J. Aibrecht*

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 grudnia 1963 r.

w sprawie karania dyscyplinarnego funkcjonariuszów Służby Więziennej.

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Dyscyplina służbowa polega na ścisłym wykonywaniu przez funkcjonariuszów Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, zarządzeń służbowych i rozkazów przełożonych oraz na postępowaniu w służbie i poza służbą odpowiadającym godności funkcjonariusza.

2. Podstawą dyscypliny służbowej jest świadomość funkcjonariusza, że jest on powołany do spełniania zgodnie z przepisami prawa odpowiedzialnych zadań w zakresie wykonywania kary pozbawienia wolności i postanowień o tymczasowym aresztowaniu.

§ 2. Funkcjonariusze mają obowiązek przywoływać do porządku i w razie potrzeby legitymować funkcjonariuszów niższych stopniem, w przypadku gdy ci dopuścili się naruszenia porządku publicznego lub dyscypliny służbowej, oraz zawiadomić o tym właściwego przełożonego.

Rozdział 2.

Zasady wymierzania kar dyscyplinarnych.

§ 3. 1. Kary dyscyplinarne wymierza się za naruszenie obowiązków służbowych oraz za czyny naruszające godność funkcjonariusza (przewinienia dyscyplinarne).

2. Przełożony dyscyplinarny może przekazać sprawę do rozpatrzenia sądowi honorowemu lub kółceńskiemu, jeżeli czyn naruszający godność funkcjonariusza kwalifikuje się do ukarania w tym trybie.

§ 4. Przełożony dyscyplinarny obowiązany jest dbać o to, aby kary dyscyplinarne przewidziane w art. 41 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) były wymierzone sprawiedliwie, w sposób wychowawczy i po uprzednim wyczerpaniu wszelkich innych środków. Za rażące przewinienie można wymierzyć karę odpowiednio wyższą bez zachowania kolejnego stopniowania,

§ 5. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej bierze się pod uwagę rodzaj i okoliczności przewinienia, zachowanie się sprawcy przed i po jego popełnieniu, stopień zawinienia oraz czas pozostawania w Służbie Więziennej i opinię służbowa.

§ 6. 1. Za przewinienie wymierza się tylko jedną karę dyscyplinarną.

2. Za kilka przewinień rozpatrywanych łącznie wymierza się jedną karę dyscyplinarną odpowiednio surowszą.

Rozdział 3.

Władza dyscyplinarna.

§ 7. 1. Władzę dyscyplinarną wykonuje przełożony dyscyplinarny.

2. Przełożonymi dyscyplinarnymi są:

- 1) Minister Sprawiedliwości,
- 2) Dyrektor Centralnego Zarządu Więziennictwa,
- 3) naczelnicy wydziałów Centralnego Zarządu Więziennictwa,
- 4) komendanci szkół Służby Więziennej,
- 5) naczelnicy centralnych więzień,
- 6) naczelnicy pozostałych więzień i komendanci ośrodków pracy więźniów,
- 7) dowódcy kompanii szkół Służby Więziennej.

§ 8. 1. Minister Sprawiedliwości jako przełożony dyscyplinarny wszystkich funkcjonariuszów wymierza kary dyscyplinarne przewidziane w art. 41 ustawy o Służbie Więziennej.

2. Przełożeni dyscyplinarni wymienieni w § 7 ust. 2 pkt 2—7 wymierzają podległym im funkcjonariuszom kary dyscyplinarne upomnienia, nagany i surowej nagany.

3. Dyrektor Centralnego Zarządu Więziennictwa, naczelnik centralnego więzienia, komendant szkoły Służby Więziennej oraz naczelnik więzienia i komendant ośrodka pracy więźniów, prócz kar dyscyplinarnych wymienionych w ust. 2, wymierzają ponadto następujące kary dyscyplinarne: